

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/ 00 8 7 5 - 0 / 2021
Érkezett:	2021 ÁPR 19.
Előadó:	
Kezelő:	

Az Alkotmánybíróság részére (1015 Budapest, Donáti u. 35-45.)
a Fővárosi Törvényszék (1055 Budapest, Markó utca 27.) útján

Tárgy: Alkotmányjogi panasz

Érkezett:	2021 APR 01.
Előadó:	
Kezelő:	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott, [redacted]
[redacted]
[redacted]) dr. Balogh Csilla Tünde ügyvéd [redacted]
[redacted] z Alkotmánybíróság Ügyrendjéről
szóló 1001/2013. (II. 27.) AB Tü. határozat (a továbbiakban: Ügyrend) 27. § (1) - (4)
bekezdéseinek megfelelő, a csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm útján, az
Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § alapján az
alábbi

alkotmányjogi panaszt és végrehajtás felfüggesztése iránti kérelmet

terjesztem elő.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a *Kúria Bfv.II.528/2020/9. számú végzésének*, valamint az ezen végzéssel, - az Indítványozó esetében hatályában fenntartott - *a Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság 4.Bf.88/2018/121. számú ítélete*, továbbá az ennek alapjául szolgáló, *a Fővárosi Törvényszék 15.B.311/2015/517. számú ítélete* alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azokat semmisítse meg.

Tehát az Indítványozó az alkotmányjogi panaszt - a 2. pontban részletesen kifejtett indokolás alapján - a Kúria Bfv.II.528/2020/9. számú végzésének, valamint a végzéssel - az Indítványozó esetében hatályában fenntartott - a Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság 4.Bf.88/2018/121. számú ítélete, továbbá az ennek alapjául szolgáló, a Fővárosi Törvényszék 15.B.311/2015/517. számú ítélete, mint Alaptörvény-ellenes határozatok ellen, azok alaptörvény-ellenességének megállapítása és az Abtv. 43. § (1) bekezdése szerinti megsemmisítése iránt terjeszti elő. (Abtv. 43. § (1) Ha az Alkotmánybíróság a 27. § alapján folytatott eljárásában alkotmányjogi panasz alapján megállapítja a bírói döntés alaptörvény-ellenességét, a döntést megsemmisíti.)

A megjelölt ítéletek az Indítványozónak az Abtv. 27.§ (1) bekezdés a) pontja szerint Alaptörvényben biztosított jogait sértik, és az Abtv. 27. § (1) bekezdés b) pontja alapján, rendes jogorvoslati lehetőségeit, a megjelölt büntetőeljárásokban terhelti minőségben már kimerítette.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 61. § (1) a) és b) pontja alapján szíveskedjen felhívni a bíróságot a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Pertörténet:

A Fővárosi Törvényszék a 2017. június 26. napján kelt 15.B.311/2015/517. számú ítéletében [REDACTED] ndű terheltet bűnösnek mondta ki csalás büntetében (1978. évi IV. törvény, - a továbbiakban a korábbi Btk. - 318. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pont, (7) bekezdés b) pont), mint bűnsegédet, 11 rendbeli csalás büntetében (korábbi Btk. 318. §(1) bekezdés, (2) bekezdés c) pont, (6) bekezdés b) pont), 9 esetben mint társtettet, 2 esetben mint bűnsegédet, 5 rendbeli csalás büntetében (korábbi Btk. 318. §. (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pont, (5) bekezdés b) pont), 4 esetben mint társtettet, egy esetben mint felbújtót, valamint magánokirat-hamisítás vétségében (korábbi Btk.276. §), két esetben mint felbújtót. Ezért az VI. rendű terheltet - halmazati büntetésül, mint bünszervezetben elkövetőt - 5 év 6 hónapi szabadságvesztésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte, azzal, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozata fegyház, és abból a bünszervezet szabályaira tekintettel a terhelt feltételes szabadságra nem bocsátható.

Ugyanakkor- az első fokon jogerőre emelkedett rendelkezésével - az VI. rendű terheltet az ellene csalás bűntettének kísérlete (korábbi Btk. 318. § (1) bekezdés, (7) bekezdés a) pont) miatt emelt vád alól felmentette.

Az VI. rendű terhelt tekintetében a **Fővárosi Ítéltábla a 2018. november 6. napján kelt 4.Bf.88/2018/121. számú ítéletével** az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta. [REDACTED] VI. rendű terhelt cselekményeit bűnsegédként elkövetett csalás bűntettének (korábbi Btk. 318. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pont, (7) bekezdés b) pont), 16 rendbeli csalás bűntettének (korábbi Btk. 318. § (1) bekezdés (2) bekezdés c) pont, (6) bekezdés b) pont), melyből 10 cselekmény társtettesként, 2 cselekményt bűnsegédként, 4 cselekményt közvetett tettesként elkövetett, egy cselekmény kísérlet, valamint magánokirat-hamisítás vétségének (korábbi Btk. 276. §) minősítette. **A másodfokú ítélet az elsőfokon kiszabott 5 év 6 hónap fegyház büntetés mértékét 4 év 6 hónapra, a közügyektől eltiltást 5 évre enyhítette.**

Az első és a másodfokú ítéletekkel szemben, a jogszabályi határidőn belül, **2019. április 8.** napján az Indítványozó védője útján **felülvizsgálati kérelmet** terjesztett elő, mely alapján a **Kúria 2021. február 9. napján Bfv.II.528/2020/9.** számon hozott végzésével a támadott első- és másodfokú ítéleteket hatályukban fenntartotta, viszont VI. rendű terhelt vonatkozásában az alábbiak szerint módosította a minősítést:

*„Ennek megfelelően a VI. rendű terhelt fenti cselekményeinek helyes minősítése 5 rendbeli, a korábbi Btk. 318. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés c) pontjára figyelemmel az (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő csalás bűntette. E téves minősítés azonban nem eredményezett törvénysértő büntetést. A terhelt bűnösségét a bíróság jogerős ítéletében 18 rendbeli bűncselekményben állapította meg. A halmazati büntetés kereteit a legsúlyosabb cselekmény büntetési tétele határozza meg, azt a téves minősítés nem érinti; azon túlmenően a bíróság jogerős ítéletében a további 16 rendbeli két évtől nyolc évig terjedő, valamint egy rendbeli, egy évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett bűncselekményben állapította meg a terhelt bűnösségét. Az a tény, hogy a 16 rendbeli, két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett bűncselekményből helyesen csak 11 rendbeli minősül ekként, míg további öt rendbeli egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett, fel sem veti azt, hogy halmazati büntetésként a törvényes büntetési tétel alsó határát el nem érően kiszabott büntetés emiatt eltúlzottan súlyos lenne.”*A minősítés módosításán túl a Kúria, a védelem által hivatkozott eljárási szabálysértések fennállását, egyetlen kivétellel, igazoltnak tekintette és ebben a körben maradéktalanul a védelem álláspontját osztotta.

Tényállás:

elkövetett csalás miatt folyt büntetőeljárás [REDACTED] ndú terhelt, mint közvetítő és a befektetőkkel kapcsolatot tartó, velük szerződő, testvérét időnként az ügyletek során helyettesítő személy lett gyanúsítva, majd pedig elítélve.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Az Indítványozó az összes, rendelkezésére álló, rendes és rendkívüli jogorvoslati lehetőséget maradéktalanul kimerítette.

Az Indítványozó a Fővárosi Törvényszék 15.B.311/2015/517. számú ítéletével szemben, törvényes határidőn belül, fellebbezést jelentett be és ezáltal a büntetőeljárás másodfokon a Fővárosi Ítéletábla előtt folytatódott 4.Bf.88/2018. számon. Ezen ügyben 2018. november 6. napján 4. Bf.88/2018/121. számon jogerős ítélet született.

Az első és a másodfokú ítéletekkel szemben, jogszabályi határidőn belül, 2019. április 8. napján felülvizsgálati eljárás indult az Indítványozó védőjének felülvizsgálati kérelmére, melyben a Kúria 2020. február 8. napján hozta meg Bfv. II. 528/2020/9. számú végzését.

Ezáltal az Indítványozónak jelenleg nem áll rendelkezésére több jogorvoslati lehetőség, azokat maradéktalanul kimerítette.

A fentiekre tekintettel Indítványozó nyilatkozik, hogy a jelen ügyben az alkotmányjogi panasz benyújtásának napján nincs folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt. Továbbá az Indítványozó nyilatkozza, hogy nem kezdeményezett perújítást (jogorvoslat a törvényesség érdekében) az ügyben. A korábban folyamatban volt felülvizsgálati kérelmet a Kúria 2021. február 8. napján bírálta el, így az Abtv. 26. § (1) bekezdése és a 27. §-a valamint az Ügyrend 32. § (3) bekezdése alapján nem áll fenn az el nem bírált kérelem miatti eljárási akadály lehetősége.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A jelen alkotmányjogi panaszt az Indítványozó az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján, a Kúria Bfv.II.528/2020/9. számú, 2021. február 8. napján kelt végzésének, 2021. február 10. napján, elektronikus formában való kézhezvételét követő 60 napon belül, az Ügyrend 27. § (1)-(4) bekezdésnek megfelelően előterjesztett szabályszerű ügyvédi meghatalmazással igazolt jogi képviselője útján nyújtotta be az első fokon eljáró bíróságon, az Alkotmánybíróságnak címezve, mind elektronikus, mind papír alapú formátumban.

A hatályos jogszabály által biztosított eljárási határidő megtartásra került, ezért az Abtv. 30.§ (1) bekezdés által biztosított 60 napos határidő elmulasztása nem történt meg. Ezzel összefüggésben igazolási kérelem nem került előterjesztésre.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

A jelen alkotmányjogi panaszban támadott bírói döntések egyértelműen érintik a panaszt Indítványozóként benyújtó személy jogait valamint jogos érdekeit tekintettel arra, hogy a bírói döntéssel érintett ügy egy büntetőeljárás, melynek VI. rendű terheltje, és az eljárás lezárultával elítélte az Indítványozó. Tehát a közvetlen, személyes érintettség, mint jogszabályi kritérium kétségtelenül igazolt.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Az Abtv. 29. § értelmében „az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.”

A hivatkozott szakasz értelmében, tehát az alkotmányjogi panasz befogadásának két feltétele áll fenn, melyek ugyan vagyagos feltételek, **de abban a nemvárt esetben, ha egyik nevezett feltétel sem teljesül, jogszabályi gátja képződik az alkotmányjogi panasz befogadásának és ezáltal érdemi vizsgálatának.**

Az Indítványozó határozott jogi álláspontja szerint, a fentiekben részletesen hivatkozott büntetőeljárásokban fellelhető, **mind a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, mind pedig az a tény, miszerint jelen alkotmányjogi panaszban alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés érintéséről van szó.**

A bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség elsősorban az Indítványozó **tisztességes eljáráshoz való jogának** valamint **a védelemhez való alkotmányos jogának** a sérelmére és azok jelentőségének hibás értékelésére vezethető vissza.

Az Indítványozó tisztességes eljáráshoz való joga kapcsán elmondható, hogy mind a felülvizsgálati eljárás, mind pedig az első- és a másodfokú eljárás is kétséget kizáróan szenvedett olyan eljárási szabálysértésekben, melyek eredményeképpen az Indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikke (1) bekezdés szerinti tisztességes eljáráshoz való joga sérült.

Ezzel egyidőben az is deklarálnak, hogy az alaptörvény-ellenesség és annak hibás értékelése egyértelműen befolyásolta a bírói döntést.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való joggal kapcsolatban az Alkotmánybíróság már több ízben megállapította, hogy *az annak lényegi tartalmát érintő követelmények teljesülésének vizsgálata és a jogszabályi környezet alkotmányjogilag aggályos tartalma alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésnek minősül / (összefoglalóan: 19/2015. (VI. 15. AB határozat) / , így alkotmányjogi panasz tárgya lehet.*

Ugyancsak vizsgálta már a testület a tisztességes eljárás kapcsán az Alaptörvény 2013. március 25-i (negyedik) módosítására és a **13/2013. (VI. 7.) AB határozatában** foglaltakra figyelemmel a korábbi, az Alkotmány hatálya idején született alkotmánybírósági határozatokban foglalt követelmények fenntarthatóságát is. Ennek során a **7/2013. (III.1) AB határozatban** leszögezte, hogy *„az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt rendelkezés értelmezésekor – az Alkotmánnyal fennálló tartalmi és kontextuális egyezés okán – a tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joggal kapcsolatban kimunkált korábbi alkotmánybírósági gyakorlat, a korábbi határozatokban kifejtett érvek és definíciók továbbra is irányadóak.”*

Az Alkotmánybíróság a tisztességes eljáráshoz való jog lényegéről kialakított álláspontját elvi jelentőséggel a **6/1998. (III. 11.) AB határozatban** összegezte, majd számos további döntésében részben megismételte, részben bővítette /pl. **5/1999. (III. 31.) AB határozat, 14/2002. (III. 20) AB határozat, 35/2002 (VII.19.) AB határozat/**. A testület már az Alaptörvény hatálya idején a **34/2014. (XI. 14.) AB határozatban**, a **8/2015. (IV. 17.) AB határozatban** is megerősítette, hogy *„a tisztességes eljárás követelménye olyan minőséget, az eljárási garanciák érvényesülésének olyan lényeges biztosítékát jelenti, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembe vételével lehet csupán megítélni. Egyes részletszabályok hiánya miatt éppúgy, mint valamennyi részletszabály megalkotásának dacára lehet egy eljárás méltánytalan, igazságtalan vagy nem tisztességes.”*

A tisztességes eljáráshoz való jog számos, az Alaptörvényben kifejezetten nem nevesített jogot magában foglal, így az alkotmányszövegben kifejezetten nem nevesített **bírósághoz való jog valamennyi feltételét is**. Az Alkotmánybíróság értelmezésében tehát a tisztességes eljáráshoz fűződő jog körébe tartozik **a hatékony bírói jogvédelem követelménye**, amely szerint a jogi szabályozással szemben alkotmányos igény, hogy a perbe vitt jogokról a bíróság érdemben dönthesse. **Önmagában a bírói út igénybevételének formális**

biztosítása ugyanis nem elegendő az eljárási garanciák teljesítéséhez, hiszen az alkotmányos szabályban előírt garanciák éppen azt a célt szolgálják, hogy azok megtartásával a bíróság a véglegesség igényével hozhasson érdemi döntést. A tisztességes eljárás alkotmányos követelményrendszerét kielégítő hatékony bírói jogvédelem pedig attól függ, hogy az eljárási szabályok értelmében a bíróság mit vizsgálhat felül.

A tisztességes eljárás követelményének alapvető ismerve, hogy a bíróságnak az eljárási cselekményeken elkövetett szabályszegések, azok valós vagy nem valós voltát és a szabályszegésnek a bizonyítás eredményére való kihatását valamint annak mértékét tisztáznia kell. A fair eljárás követelményeinek teljesüléséért ugyanis végső soron a bíróság visel felelősséget. **A bíró alkotmányos felelőssége éppen abban áll, hogy megítélje ennek a folyamatnak a törvényességét, szabályszerűségét, az Alaptörvényből fakadó körülmények betartásának érvényesülését.**

A büntetőeljárás során megvalósuló szabályszegésekre, így a kizárt védők eljárására valamint a távollevő védő eljárására a védelem többször felhívta a figyelmet, így a másodfokú eljárásban előadott védőbeszédben és a felülvizsgálati kérelemben is. Ezen súlyos szabályszegések alapján a másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla, vagy ennek hiányában a felülvizsgálati eljárás keretében a Kúria hatályon kívül kellett volna helyezze a Fővárosi Törvényszék elsőfokú ítéletét, tehát jelen esetben az alaptörvény-ellenesség érdemben kihatott a bírói döntésre.

A Fővárosi Ítéltábla az eljárási szabálysértésekkel összefüggésben, melyek egyben az Indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogát és az Alaptörvény szerinti védelemhez való jogát is egyértelműen sérti a következőket nyilatkozta: (Fővárosi Ítéltábla 4.Bf.88/2018/121. számú ítélet 55. oldal)

„ A fenti szabályok összevetése alapján vizsgálta a másodfokú bíróság a védők kizárással kapcsolatos felvetéseit. Ezzel összefüggésben megállapítható, hogy [REDACTED] akik korábban a sértettek képviselőjeként eljárak, egyidejűleg, de a későbbiekben sem járhattak volna egyik vádlott védőjeként sem.”

Tehát a Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint is történt jogsérelem. Ezen túl azonban a másodfokú ítélet nem tesz hozzá semmit ehhez a kérdéskörhöz, ami azért érdekes, mert megállapítja ugyan az eljárási szabálysértést, de nem alkalmaz jogkövetkezményt, sőt a

Amennyiben védő részvétele a büntetőeljárásban kötelező, a törvény által kizárt védő szereplése miatt a védelem megghiúsult, ezért hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés valósult meg, mert a tárgyalást olyan személy távollétében megtartottnak kell tekinteni, akinek a részvétele a törvény értelmében kötelező. A bírói gyakorlat a sértetti képviselőt és védelem esetén is konkrét, hiszen alapelvként érvényesül a szabály, miszerint védőként nem járhat el az az ügyvéd, aki a sértett jogi képviselőjét is ellátja (BH 2002.1.9) illetve a terhelt védőjeként nem járhat el az az ügyvéd, aki korábban az ügy egyik sértettjének a jogi képviselője volt (BH 2005.11.).

A kizárásnak azért van kiemelt jelentősége, mert a törvény védelmezi a terhelt és a sértett közti érdekellentétet (praesumptio iuris et de iure) és mivel az ügyvéd kettős pozíciója a terhelt és a sértett érdekével is ab ovo ellentétben áll, ezért az nem is vizsgálendő, az e körben tett nyilatkozatoknak nincs jogi jelentősége. (BH 2016.10.267)

Tehát a bírói gyakorlat szerint a két említett védő jelenlétében lefolytatott tárgyalásokat úgy kell tekinteni, mintha azokat olyan személy távollétében tartották meg, akinek a jelenléte a törvény értelmében kötelező, így erre az okra tekintettel az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének lett volna helye.

A Kúria végzésének 33. oldalán a jogszabálysértéssel összefüggésben a következőkre mutat rá: „Kétségtelen, hogy az ügyben [REDACTED] e. 21. § (1) bekezdés b) pontja, [REDACTED] ett törvényhely a) pontja alapján az ügyben védőként nem járhatott volna el.”

A Kúria végzésének 32. oldal szerint:

A 2016. január 15-i tárgyaláson mind az I. rendű, mind a VI. rendű terhelt védelmét [REDACTED] helt védelmét. Nem valósul meg a feltétlen eljárási szabálysértés abban az esetben, ha a terhelt védelmét a kizárt védő mellett egyidejűleg más védő is ellátja, aki az eljárási cselekményen jelen is van (EBH 2017.B.12.II.).”

Bár a Kúria álláspontja szerint eljárási szabálysértést nem valósított meg a kizárt védőnek a nem kizárt védővel való együttes eljárása, mégis kérdést vet fel ez gyakorlat a hatékony védelemhez való jog érvényesülése kapcsán tekintettel a már hivatkozott bírósági határozat szerint (BH 2016.10.267) a törvény védelmezi a terhelt és a sértett közti érdekellentétet.

Hogyan is tudnának ebben a helyzetben a védelemhez és a tisztességes eljáráshoz való jog garanciái megfelelően érvényesülni?!

A Kúria végzésének 33. oldalán összegzően a következőkre tér ki:

„Nem valósult meg feltétlen eljárási szabálysértés azzal, hogy dr. [REDACTED] ő a 2015. május 13-i tárgyalás egyes, nem érdemi részein nem vett részt.”

Az ítélet meghozatalakor hatályos büntetőeljárás törvény (a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény) szerint a védőnek nem a tárgyalás érdemi részein kell személyesen jelen lenni, hanem a tárgyalás egészén:

242. § (1) A tárgyaláson a védő részvétele kötelező

a) ha e törvény másképp nem rendelkezik, a törvényszék mint elsőfokú bíróság előtt,

b) a 46. §-ban szabályozott esetekben,

c) amennyiben a szabályszerűen megidézett vádlott bejelentette, hogy a tárgyaláson nem kíván részt venni,

d) ha pótmagánvádló lép fel.

Tehát a jogsértés megtörtént, ráadásul az Indítványozónak a hatékony védelemhez való joga is sérült. Arról nem is beszélve, hogy a Kúria az eljárási szabálysértés súlyát csökkentve, a ítélet meghozatalakor hatályos jogszabállyal ellentétesen indokolta a hatályonkívül helyezés elmaradását.

A Kúria végzése szerint „[REDACTED] nt a nyomozás során járt el, így az ő eljárása fogalmilag nem eredményezheti a Be. 608. § (1) bekezdés d) pontjában írt, a védő tárgyalási részvételének hiányán alapuló eljárási szabálysértést.”

Az, hogy [REDACTED] tti képviselőként járt és utóbb, VI. rendű terhelt esetében védői minőségben is megjelent, nem vitatott. A tény, miszerint [REDACTED] tti képviselőként a nyomozási szakban járt, majd védőként a bírói szakban egyáltalán semmi jelentőséggel nem bír. Amennyiben kizárt védő jár el, a tárgyalást olyan személy távollétében megtartottnak kell tekinteni, akinek a részvétele a törvény értelmében kötelező. Tehát a Kúria hivatkozása, mely szerint [REDACTED] em eredményezhet a védő tárgyalási részvételének hiányán alapuló eljárási szabálysértést, tényszerűen valótlan. **Az eljárási szabálysértésen túl egyértelműen sérült az Indítványozó joga a tisztességes eljáráshoz és a hatékony védelemhez.** Ugyanúgy, ahogyan [REDACTED] esetében a törvény vélelmezi a terhelt és a sértett közti érdekellentétet (praesumptio iuris et de iure) és mivel az ügyvéd kettős pozíciója a terhelt és a sértett érdekével is ab ovo ellentétben áll, ezért

az nem is vizsgálendő, az e körben tett nyilatkozatoknak nincs jogi jelentősége. (BH 2016.10.267)

A Kúria a végzés 33. oldalán az álláspontja szerint nem korrigált szabálysértésekre is hivatkozik:

„Ekként az eljárás során folyamatában ki nem küszöbölt eljárási szabálysértés

- [REDACTED] dő távolléte miatt a 2016. szeptember 2-i tárgyaláson az I. rendű terhelt tekintetében,

[REDACTED] járása miatt a 2015. november 17-i tárgyaláson az I. rendű terhelt tekintetében, valamint a 2016. január 15-i tárgyalás második részében az I. rendű és a VI. rendű terhelt tekintetében.”

A már korábban hivatkozott jogsértések és egyben alapjog sértések mellett, ezen deklarált szabálysértéseket a Kúria maga is olyanak ismeri el, melyek korrigálására az eljárás során nem került sor. Azon eljárásjogi jogsértések, egyben alapjog sértések is.

A hivatkozott eljárási szabálysértések, ha a jogszabálynak megfelelően lettek volna értékelve egyértelműen hatályonkívül helyezésre adtak volna okot. Tehát a Fővárosi Törvényszék és Kúria azáltal, hogy nem biztosította a tisztességes eljárás lefolytatásának a feltételeit és a védelemhez való jog alkotmányos garanciáit, hagyta sérülni az Indítványozó alkotmányos jogait is.

A hivatkozott eljárási szabálysértések és azok nem megfelelő értékelése alkotmányjogi szempontból alaptörvény-ellenességet generált, ami érdemben befolyásolta a bírói döntést és egyben alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésnek is minősül, hiszen mind a másodfokú ítélet, mind pedig a felülvizsgálat során hozott végzés meghozatalakor hatályos büntetőeljárási törvény (Be.) alapján, ilyen szintű és ilyen számú jogszabálysértés esetén abszolút hatályonkívül helyezésnek lett volna helye. Az eljáró bíróságok ezt nem tették meg, ezáltal nem biztosították a tisztességes eljárás jogszabályi kereteit és a védelemhez való jog garanciáinak az Alaptörvény által megkívánt érvényesülését.

Be. 609. § (1) A másodfokú bíróság nem ügydöntő végzésével hatályon kívül helyezi az elsőfokú bíróság ítéletét, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasítja, ha a 607. § (1) bekezdésében, valamint a 608. § (1) bekezdésében fel nem sorolt, és a másodfokú eljárásban nem orvosolható olyan eljárási szabálysértés történt, amely lényeges hatással volt az eljárás lefolytatására, a bűnösség

megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására illetve intézkedés alkalmazására.

Be. 608. § (1) A másodfokú bíróság nem ügydöntő végzésével hatályon kívül helyezi az elsőfokú bíróság ítéletét, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasítja, ha

d) a tárgyalást olyan személy távollétében tartották meg, akinek a jelenléte a törvény értelmében kötelező.

A Be. 663. § (2) bekezdése szerint a Kúria - a 662. § (1) bekezdés b) pontjában meghatározott kivétellel - a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott határozatot hatályon kívül helyezi, és az eljárást megszünteti, a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróságot új eljárásra utasítja, illetve az ügyiratokat az ügyésznek megküldi, ha az alapügyben a bíróság a jogerős ügydöntő határozatát a 649. § (2) bekezdés a)-d) pontjában meghatározott valamely eljárási szabálysértéssel hozta meg.

A Be. 649. § (2) szerint eljárási szabálysértés miatt felülvizsgálati indítvány terjeszthető elő, ha a bíróság a határozatát

a) joghatóság hiányában,

b) a magánindítvány, a feljelentés, vagy a legfőbb ügyésznek a 4. § (9) bekezdésében vagy a Btk. 3. § (3) bekezdésében meghatározott rendelkezése hiányában,

c) nem az arra jogosult által emelt vád alapján,

d) a 608. § (1) bekezdésében meghatározott eljárási szabálysértéssel vagy

e) a súlyosítási tilalom megsértésével

hozta meg.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Az Indítványozó - az anyagi jogi feltételek között részletezendően, az Abtv. 29. §-ának szem előtt tartása mellett - az Abtv. 52. § (1) bekezdés (1b) és f) pontja szerint előterjesztett, határozott kérelemként kijelentett indítványa, hogy az Alaptörvény Szabadság és Felelősség fejezetben alapjogként meghatározott,

- a XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt, **tisztességes eljárás**hoz, független és pártatlan bíróság által lefolytatott nyilvános tárgyaláshoz és ésszerű határidőn belüli határozat meghozatalához való jogra valamint
- a XXVIII. cikk (3) bekezdésében garantált **védelemhez való jog** megsértésére figyelemmel

határozottan kéri az Alkotmánybíróságtól

a 2. pontban részletesen indokolt, jelen alkotmányjogi panasszal támadott ítéletek alaptörvény-ellenességének megállapítását és ex tunc hatályú megsemmisítését (Abtv. 52. § (1b) e) pont), megállapítva, hogy az Abtv. 43. § (2) bekezdése és a Be. 632. § (1) bekezdése alapján az Abtv. 43. § (3) bekezdése és a Be. 632. § (2) bekezdésében foglaltakra figyelemmel az eljárást meg kell ismételni.

Továbbá az Indítványozó kéri az Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 61. § (1) bekezdése alapján hívja fel a bíróságot a Fővárosi Ítéltábla 4.Bf.88/2018/121. számú jogerős ítélete végrehajtásának felfüggesztésére, illetve ennek hiányában az Abtv. 53. § (4) bekezdése alapján a határozat végrehajtását maga függessze fel.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

A fentiekben megjelöltek szerint az indítványozó elsődlegesen az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljárásból való jogának sérelmét, másodlagosan az Alaptörvény XXVIII. cikk (3) bekezdése által garantált védelemhez való jog sérelmét határozta meg az Alaptörvény megsértett rendelkezéseiként.

A tisztességes eljárás

Az Indítványozó tudomással bír az alkotmányjogi panasz jogszabályi korlátaival, ezért kezdeményezése nem arra irányul, hogy az Alkotmánybíróság az érintett bírói döntést eljárásjogi szempontból vizsgálja felül. Ezen túl az Indítványozó ismeri a **19/2015 (VI. 15.) AB határozatot** is, mely szerint fennáll a bizonyítékok újraértékelésének, s ezen keresztül a konkrét ténybeli kérdések és az ezekből levonható következtetések „átértékelésének” tilalma. Mindezzel együtt az Indítványozó nem tud eltekinteni a bizonyítási relevanciák bemutatásához szükséges körülmények olyan minimális szintű részletezésétől, mely igazolja ezen alapjoga sérelmét, s amely lehetővé teszi, hogy az **Alkotmánybíróság a hivatkozott határozat szerinti, az Alaptörvényből fakadó feladatának eleget tudjon tenni, azaz**

rámutatthasson, hogy az ügy eldöntése szempontjából milyen, az alkotmányos megítélés szempontjából lényeges tényezőket hagyott figyelmen kívül vagy értékelt hibásan a bíróság.

A 3305/2017. (XI.24.) AB határozatában az Alkotmánybíróság rámutatott arra, hogy az „Alaptörvény az Alkotmánybíróság új, alaptörvényi szintű feladataként határozza meg a bírói döntések Alaptörvénnyel való összhangjának vizsgálatát”. Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontjából, valamint az Abtv. 27. §-ából fakadóan a bíróságok döntései és az Alaptörvény rendelkezései közötti összhang biztosítása végső soron az Alkotmánybíróság kötelessége. Erre figyelemmel megállapította, hogy az Alaptörvényben megfogalmazott tisztességes eljárás alkotmányos követelményrendszerének elemei a magyar jogrendben immáron egy olyan alkotmányos mércét jelentenek, mely a jogszabályi környezetén túl az egyedi ügyben hozott bírói döntések megítéléséhez is alapul szolgál.” / 7/2013. (III.1.) AB határozat /

Az Alkotmánybíróság a büntetőjogra vonatkoztatva, a korábbi döntéseiben kifejtette miszerint, „a konkrét büntetőjogi döntés és a döntést támadó alkotmányjogi panaszban előadott kifogások értékelése során figyelembe veszi az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontjában biztosított vizsgálati jogkörének határait is. /13/2014. (IV.18.) AB határozat/ Ennek értelmében az Alkotmánybíróság mindaddig tartózkodik attól, hogy törvényértelmezési és szakjogi kérdésekben állást foglaljon /7/2013. (III.7.) AB határozat, Indokolás (33), (38)/, amíg a jogalkalmazói jogértelmezés közvetlenül nem befolyásolja valamely alapjog gyakorolhatóságát és tényleges érvényesülését. /13/2014 (IV. 18.) AB határozat, Indokolás (51)”. Ugyanezen megállapításokat deriválja eltérő kontextusokban a 208/2014 (VII.21) AB végzés és ennek nyomvonalán született a 21/2016. (XI.30) AB határozatban foglalt döntése is.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való joggal kapcsolatban az Alkotmánybíróság már több ízben megállapította, hogy az annak lényegi tartalmát érintő követelmények teljesülésének vizsgálata és a jogszabályi környezet alkotmányjogilag aggályos tartalma alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésnek minősül (összefoglalóan: 19/2015. (VI. 15.) AB határozat), így alkotmányjogi panasz tárgya lehet.

Ugyancsak vizsgálta már a testület a tisztességes eljárás kapcsán az Alaptörvény 2013. március 25-i (negyedik) módosítására és a 13/2013. (VI. 7.) AB határozatában foglaltakra figyelemmel a korábbi, az Alkotmány hatálya idején született alkotmánybírósági határozatokban foglalt követelmények fenntarthatóságát is. Ennek során a 7/2013. (III.1) AB határozatban leszögezte, hogy „az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt rendelkezés

értelmezésekor – az Alkotmánnyal fennálló tartalmi és kontextuális egyezés okán – a tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joggal kapcsolatban kimunkált korábbi alkotmánybíróági gyakorlat, a korábbi határozatokban kifejtett érvek és definíciók továbbra is irányadóak.”

Az Alkotmánybíróság a tisztességes eljáráshoz való jog lényegéről kialakított álláspontját elvi jelentőséggel a **6/1998. (III. 11.) AB határozatban** összegezte, majd számos további döntésében részben megismételte, részben bővítette /**pl. 5/1999. (III. 31.) AB határozat, 14/2002. (III. 20) AB határozat, 35/2002 (VII.19.) AB határozat.**/ A testület már az Alaptörvény hatálya idején a **34/2014. (XI. 14.) AB határozatban**, a **8/2015. (IV. 17.) AB határozatban** is megerősítette, hogy a tisztességes eljárás követelménye olyan minőséget, az eljárási garanciák érvényesülésének olyan lényeges biztosítékát jelenti, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembe vételével lehet csupán megítélni. *„Egyes részletszabályok hiánya miatt éppúgy, mint valamennyi részletszabály megalkotásának dacára lehet egy eljárás méltánytalan, igazságtalan vagy nem tisztességes.”*

A tisztességes eljáráshoz való jog számos, az Alaptörvényben kifejezetten nem nevesített jogot magában foglal, így az alkotmányszövegben kifejezetten nem nevesített bírósághoz való jog valamennyi feltételét is. Az Alkotmánybíróság értelmezésében tehát a tisztességes eljáráshoz fűződő jog körébe tartozik a **hatékony bírói jogvédelem követelménye**, amely szerint a jogi szabályozással szemben alkotmányos igény, hogy a perbe vitt jogokról a bíróság érdemben dönthessen. **Önmagában a bírói út igénybevételének formális biztosítása ugyanis nem elegendő az eljárási garanciák teljesítéséhez, hiszen az alkotmányos szabályban előírt garanciák éppen azt a célt szolgálják, hogy azok megtartásával a bíróság a véglegesség igényével hozhasson érdemi döntést. A tisztességes eljárás alkotmányos követelményrendszerét kielégítő hatékony bírói jogvédelem pedig attól függ, hogy az eljárási szabályok értelmében a bíróság mit vizsgálhat felül.**

Része a tisztességes eljárásnak a független, pártatlan bírósághoz való jog, a nyilvános tárgyaláshoz, az ésszerű időn belüli elbíráláshoz való jog, melyeket az Alkotmánybíróság és az EJEB külön is nevesített és vizsgált, mint például a **fegyverek egyenlőségéhez való jog**, az iratokhoz való hozzáférés, azok teljeskörű megismerésének joga, a hallgatáshoz való jog, az indokoláshoz való jog, az eljárási cselekményen való kompetens részvételhez való jog, stb. Ezekon túl is vannak, a jogállamisággal összefüggésben említhető, külön-külön nem nevesített jogok, melyek a szabad bizonyítás rendszeréhez kapcsolódó eljárási elemekhez kötődnek. **Ezek a fairness jogok kategóriájába tartoznak.**

Az Indítványozó esetében a hatékony bírói jogvédelemhez való jog, a szabad bizonyítás rendszeréből következő és a fairness jogok egyaránt több szinten, a büntetőeljárás több szakaszában sérültek.

A tisztességes eljárás feltétlen része a bizonyítás tisztességének garantálása, ami **nem csupán az eljárási szabályok formális megtartását jelenti, hanem többek között a fegyverek egyenlőségével is szoros kapcsolatban álló jogot arra, hogy az eljárás során ne csupán a bűnösség igazolására vonatkozó körülményeket tárja fel, hanem mind az ezzel szemben álló, a terhelt bűnösségét kizáró vagy jelen esetben kétségessé tevő bizonyítékokat is beszerezze a hatóság, és feltárja mind a mentő, mint az enyhítő körülményeket.**

Bár a tisztességes eljárás követelményeinek teljesülését az Alkotmánybíróság elsődlegesen a tárgyalási szakra vonatkoztatva vizsgálja, ez nem jelenti azt, hogy a bírói szakaszt megelőzően lefolytatott eljárás az eljárás tisztessége szempontjából közömbös. Nem lehet teljesen elvonatkoztatni attól, hogy **a magyar büntetőeljárási törvény rendelkezései alapján, a gyakorlatban a bírósági tárgyalások alkalmával meghatározó mértékben a nyomozás során felvett bizonyítás megismétlése zajlik. Jelen ügyben különösen nehézkessé teszi a tényállás valóságnak megfelelő felderítése tekintettel arra, hogy a terhelt bűnösségét megkérdőjelező vagy a bűnösségét enyhítő bizonyítékok beszerzését a nyomozóhatóság a szabályszerűen előterjesztett bizonyítási indítványok ellenére tartósan negálta vagy be sem szerezte; bírói szakban pedig ugyanez ismétlődött. Az ügyben kezdettől a bűnösség vélelme érvényesült, a nyomozóhatóság, az általa kialakított elmélethez kereste a bizonyítékokat és teljes egészében figyelmen kívül hagyta a terhelt védekezése alapjául szolgáló körülmények ellenőrzését. A bírói szak ugyanerre a rendszerre épített és követve a nyomozóhatóság által az ügygel kapcsolatban kialakított álláspontot, továbbra sem adott helyt a védelem indítványainak és nem tette lehetővé, hogy a terhelt álláspontjának valóságtartalma vizsgálat tárgyát képezze. A másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla ugyanezt a gyakorlatot követte, az előterjesztett összes bizonyítási indítványt elutasította és kizárólag az ügy iratai alapján hozta meg ítéletét. (Az erről szóló indokolás a Fővárosi Ítéltábla 4.Bf.88/2018/121. számú ítélete 57. oldal közepétől a 62. oldal közepéig rendelkezik, részletesen felsorolva az I. rendű vádlott írásban előterjesztett bizonyítási indítványait)**

A tisztességes eljárás követelményének alapvető ismerve, hogy a bíróságnak a bűnfelelősséget magalapozó tényállás megállapításakor - a megelőző eljárási szakaszra

vonatkoztatva is – a bizonyítási cselekményekre, a bizonyítási eszközök beszerzésére vonatkozó szabályok megtartását is ellenőriznie, az ennek során elkövetett szabályszegések tényét, valós vagy nem valós voltát, a szabályszegésnek a bizonyítás eredményére való kihatását, annak mértékét tisztáznia kell. A fair eljárás követelményeinek teljesüléséért ugyanis végső soron a bíróság visel felelősséget. A bíró alkotmányos felelőssége éppen abban áll, hogy megítélje ennek a folyamatnak a törvényességét, szabályszerűségét, az Alaptörvényből fakadó körülmények betartásának érvényesülését.

A büntetőeljárás során megvalósuló jelentős súlyú szabályszegésekre, így a kizárt védők eljárására valamint a távollevő védő eljárására a védelem többször felhívta a figyelmet, így a másodfokú eljárásban előadott védőbeszédben és a felülvizsgálati kérelemben is. Ezen súlyos szabályszegések alapján a másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla, vagy ennek hiányában a felülvizsgálati eljárás keretében a Kúria hatályon kívül kellett volna helyezze a Fővárosi Törvényszék elsőfokú ítéletét.

Ehhez képest a Fővárosi Ítéltábla az eljárási szabálysértésekkel összefüggésben, melyek egyben az Indítványozó Alaptörvényben nevesített tisztességes eljáráshoz és védelemhez való jogát is egyértelműen sérti, a következőket nyilatkozta: (Fővárosi Ítéltábla 4.Bf.88/2018/121. számú ítélet 55. oldal)

„ A fenti szabályok összevetése alapján vizsgálta a másodfokú bíróság a védők kizárással kapcsolatos felvetéseit. Ezzel összefüggésben megállapítható, hogy [REDACTED] korábban a sértettek képviselőjeként eljárta, egyidejűleg, de a későbbiekben sem járhattak volna egyik vádlott védőjeként sem.”

A fentiek alapján a Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint is történt jogsértés. A jogsértés tényének megállapításán túl azonban a másodfokú ítélet nem tesz hozzá semmit ehhez a kérdéskörhöz, ami azért érdekes, mert megállapítja ugyan az eljárási szabálysértést, de nem alkalmaz jogkövetkezményt, sőt a jogszabályi követelményeket mellőző eljárási cselekményeket indítvány ellenére sem folytatja le újra.

A Fővárosi Ítéltábla az eljárási szabálysértések körében nevesítette [REDACTED] er eljárást is, kimondva a következőket: „Kétségtelen tény, hogy az I. és VI. rendű vádlottak védője a 2016. év október hó 10. napján tartott tárgyaláson [REDACTED] i 2012. december 10-én [REDACTED] mozóként járt el [REDACTED] ho

része, amely őt nem érinti; ekkor a meg nem jelent terhelt védőjének távollétében a tárgyalásnak ez a része akkor is megtartható, ha a védelem kötelező. Az elsőfokú bíróság tehát a VI. rendű terhelt tekintetében nem, az I. rendű terhelt tekintetében azonban valóban eljárási szabálysértéssel tartotta meg a tárgyalást."

Bár a Kúria úgy fogalmaz, hogy a fentiekben részletezett tárgyaláson a VI. rendű terhelt eljárási joga nem sérült, az kétségtelenül elmondható, hogy a hatékony védelemhez és a tisztességes eljáráshoz való joga sérült. Maga a tény, hogy nem volt jelen a védője, önmagában felveti azt a kérdést, hogy az Alaptörvény szerinti tisztességes eljárás garanciái megvalósulnak-e.

Az Indítványozó tisztességes eljáráshoz és védelemhez való joga akkor is sérült, amikor [redacted] minőségben jelentek meg az eljárásban. A jogsértés fennállását és ezáltal az alapjogsértést, melynek elkerüléséért az eljáró bíróság felel, a Kúria sem vitatta:

„Az I. rendű és VI. rendű terhelt védője által [redacted] tétében kifejtettek szintén helytállóak annyiban, hogy e két védő korábban sértetti képviseletet látott el, ennek ellenére utóbb [redacted] . rendű, öt esetben pedig a VI. rendű terhelt védelmében. Az I. rendű terhelt esetében azonban [redacted] 15. november 17-i tárgyaláson volt végig egyedül jelen.”

Ezzel az esettel összefüggésben az Indítványozó álláspontja az, hogy **ha egyetlen eljárási cselekményt érint a jogsérelem, akkoris jogsérelemről beszélünk.** Az, hogy korábbi sértetti képviselő látja el az adott büntetőeljárás terheltjének védelmét, azon túl, hogy eljárásjogilag aggályos, olyan visszas helyzetet kreál, mely során egyszerűen elkerülhetetlen, hogy az érintett terhelt joga vagy jogos érdeke ne sérüljön.

Amennyiben védő részvétele a büntetőeljárásban kötelező, a törvény által kizárt védő szereplése miatt a védelem meghiúsult, ezért hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés valósult meg, mert a tárgyalást olyan személy távollétében megtartottnak kell tekinteni, akinek a részvétele a törvény értelmében kötelező. A bírói gyakorlat a sértetti képviselet és védelem esetén is konkrét, hiszen alapelveként érvényesül a szabály, miszerint védőként nem járhat el az az ügyvéd, aki a sértett jogi képviseletét is ellátja (BH 2002.1.9) illetve a terhelt védőjeként nem járhat el az az ügyvéd, aki korábban az ügy egyik sértettjének a jogi képviselője volt (BH 2005.11.).

Az ítélet meghozatalakor hatályos büntetőeljárás törvény (a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény) szerint a védőnek nem a tárgyalás érdemi részein kell személyesen jelen lenni, hanem a tárgyalás egészén:

242. § (1) A tárgyaláson a védő részvétele kötelező

a) ha e törvény másképp nem rendelkezik, a törvényszék mint elsőfokú bíróság előtt,

b) a 46. §-ban szabályozott esetekben,

c) amennyiben a szabályszerűen megidézett vádlott bejelentette, hogy a tárgyaláson nem kíván részt venni,

d) ha pótmagánvádló lép fel.

Tehát a jogsértés megtörtént, ráadásul az Indítványozónak a hatékony védelemhez való joga is sérült. Arról nem is beszélve, hogy a Kúria az eljárási szabálysértés súlyát csökkentve, a ítélet meghozatalakor hatályos jogszabállyal ellentétesen indokolta a hatályonkívül helyezés elmaradását.

A Kúria végzése szerint ██████████ ██████████ omozás során járt el, így az ő eljárása fogalmilag nem eredményezheti a Be. 608. § (1) bekezdés d) pontjában írt, a védő tárgyalási részvételének hiányán alapuló eljárási szabálysértést."

Az, hogy ██████████ ██████████ ██████████ etti képviselőként járt el és utóbb, VI. rendű terhelt védőjeként, védői minőségben is megjelent, nem vitatott. A tény, miszerint ██████████ ██████████ ő sértetti képviselőként a nyomozási szakban járt el, majd védőként a bírói szakban, egyáltalán semmi jelentőséggel nem bír. Amennyiben kizárt védő jár el, a tárgyalást olyan személy távollétében megtartottnak kell tekinteni, akinek a részvétele a törvény értelmében kötelező. Tehát a Kúria hivatkozása, mely szerint ██████████ ██████████ eljárása nem eredményezhet a védő tárgyalási részvételének hiányán alapuló eljárási szabálysértést, tényszerűen valótlan. Az eljárási szabálysértésen túl egyértelműen sérült az **Indítványozó joga a tisztességes eljáráshoz és a hatékony védelemhez**. Ugyanúgy, ahogyan ██████████ ██████████ etében a törvény vélelmezi a terhelt és a sértett közti érdekellentétet (praesumptio iuris et de iure) és mivel az ügyvéd kettős pozíciója a terhelt és a sértett érdekével is ab ovo ellentétben áll, ezért az nem is vizsgálendő, az e körben tett nyilatkozatoknak nincs jogi jelentősége. (BH 2016.10.267)

kötelezettségként írja elő, hogy ítélkező tevékenységük során a jogszabályokat az Alaptörvénnyel összhangban értelmezzék. /7/2013 (III.1.) AB határozat, 28/2013 (X. 9.) AB határozat/.

Jelen ügyben a tisztességes eljárás fentebb kifejtett aspektusa a legkisebb mértékben sem valósult meg, tekintettel arra, hogy sem a másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla, sem pedig a felülvizsgálati eljárásban döntést hozó Kúria nem kellő alaposítással vizsgálta meg a védelem által részletesen kifejtett eljárási szabálysértéseket annak ellenére, hogy a bíróságoknak alkotmányos kötelessége, hogy a jogszabályokat az Alaptörvénnyel összhangban értelmezzék.

A védelemhez való jog

Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény hatálybalépését követően a 8/2013. (III.1.) AB határozatában kimondta, hogy a védelemhez való jog értelmezésekor a korábbi alkotmánybírósági határozatok tartalmát irányadónak kell tekinteni. A védelemhez való jog alkotmányossági szempontból az eljárás egész menetében számtalan részletszabályban ölt testet. A védelemhez való jogot a terhelt és a védő együttes szemlélete alapján lehet alkotmányos szempontból megítélni /25/1991.(V.18.) AB határozat/.

A védelemhez való jogok nem formális jogok, a hatékony védelem nem azt jelenti, hogy a hatóságok és a bíróság formailag nem akadályozza a Be. szerinti jogok gyakorlását, hanem azt, hogy a dialektikus bizonyítás követelményei szerint, a saját ügyében a terheltet és a védőt az eljárás alanyának tekintve ténylegesen teret biztosítanak arra, hogy a saját igaza mellett az esetlegesen felmerült eljárási szabálysértésekre is eredményesen felhívassa a figyelmet.

Az indítványozó védelemhez való joga elsődlegesen akkor szenvedett csorbát, amikor olyan védő látta el a védelmét, aki ugyanebben az eljárásban korábban sértetti képviselőként járt el, [REDACTED] amikor olyan védő látta el a védelmét, akik korábban ugyanebben az eljárásban nyomozóként vett részt, valamint akkor, amikor az ítélelhozatalkor hatályos büntetőeljárásról szóló 1998 évi XIX. törvény 242. § (1) bekezdésével ellentétesen védője nem volt jelen az eljárás teljes tartama alatt. Azáltal, hogy az eljáró bíróságok az említett eljárási szabálysértéseket nem a súlyuknak megfelelően értékelték és az említett ítéleteket nem helyezték hatályon kívül sértült az Indítványozó Alaptörvény szerinti védelemhez való joga.

A tény, miszerint több eljárási cselekményen, az eljárás során több alkalommal, különböző védők eljárását illetően történtek jelentős mértékű jogsértések, azt támasztja alá, hogy nem egyszeri jogsértés áll fenn, ezért a bírósának a megvalósult jogsértések számát is értékelnie kellett volna és a nagyszámú eljárásjogi szabálysértésre figyelemmel hatályon kívül kellett volna helyezni az ítéletet. Arról nem is beszélve, hogy a jogsértések közül több esetben is hatályon kívül helyezést ír elő az akkor hatályos jogszabály.

A végrehajtás felfüggesztése

Az Indítványozó számára az eljárási szabálysértésekkel lefolytatott eljárás és a meghozott ítéletek és a felülvizsgálati eljárásban keletkezett végzés eredményeként jelenleg is töltött szabadságvesztés további végrehajtása visszafordíthatatlan károkat okoz. Ezek közvetlen, alapjogilag igazolt sérelmek, úgy, mint a magánélethez való jog, a családi élet tiszteletben tartásához való jog, személyi szabadsághoz való jog. Mindebből eredő mentális károk fel sem mérhetőek, a materiális károk jelentősek. Az Indítványozó mögött van olyan családi háttér és családi kapcsolatrendszer, ami lehetővé teszi, hogy úgy lezárásáig tisztes munkavégzés mellett, szüleivel, ikertestvérével való kapcsolatát teljes értékűen megélve, az elszenvedett károkat részben enyhítse.

3. Egyéb nyilatkozatok és mellékletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Az Indítványozó a 2019. április 9. napján előterjesztett felülvizsgálati kérelemben kezdeményezte az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet (a Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság 4.Bf.88/2018/121. számú ítélete) végrehajtásának felfüggesztését, melyre az indítvány elutasítása folytán nem került sor.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. (Melléklet)

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról (Melléklet)

Az Ügyrend 56. § - ban foglalt, adatnyilvánosságra vonatkozó rendelkezésekre figyelemmel az Indítványozó kijelenti, hogy nem járul hozzá az indítványban szereplő személyes adatainak a közzétételéhez, azok nyilvánosságra hozatalához.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Mellékletek)

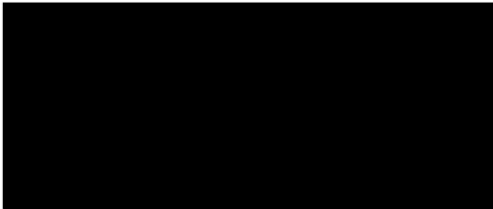
Fővárosi Törvényszék 15.B.311/2015/517. számú ítélete

Fővárosi Ítéltábla 4.Bf.88/2018/121. számú ítélete

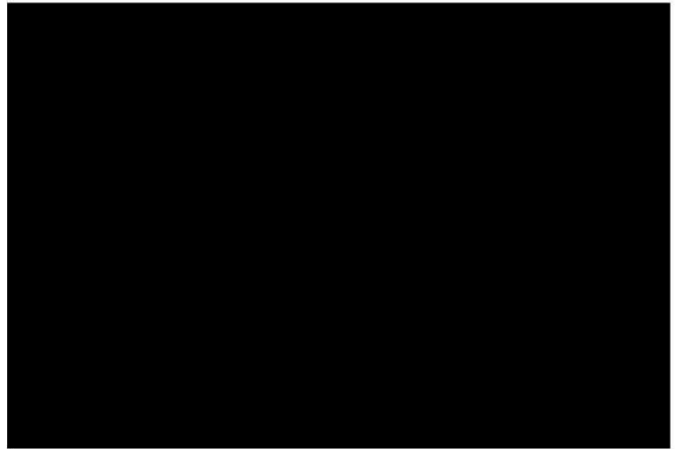
Kúria Bfv. II. 528/2020/9. számú végzése

Ügyvédi meghatalmazás

Nyilatkozat Indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozataláról

Az indítványozó, illetve jogi képviselő
neve, aláírása, adatai, elérhetősége stb.

Indítványozó képviseletében:

dr. Balogh Csilla Tünde ügyvéd

